

הזעירה, לכן הוא מציג ויטושים,
תחריטים וציור שמן אחד. מספר
לאוש: "כדי לעבוד בממדים כה
גדולים, נוקתי לסטודיו ענק. אותו
מצאתי בתוך בית ערבי ישן ביפו.
שימש פעם ארמון. את הדירה
שכרתי, נאלצתי לחלוק עם
משפחה ערבית מרובת ילדים. הי'
סגן הענן של הדירה היה משותף
לכולם. המוסיקה הערבית משושה'
מעה בקולי קולות והמולת הילדים
הפריעו לי לצייר כל היום את
הנושא שבו התרכזתי — דיוקן
עצמי."

מַתְחָרָה בַּעֲצָמוֹ

מצבו הכספי הקשה של מוסיאון ישראל ניכר בכל התחומים. חלק מהאולמות נסגרים בזמנים שונים, אך אין הדבר מפרעי להנהלת ה"מוסיאון" להציג שתי תערוכות ה"שוקות בנושאים דומים, שהצגתן הייתה כרוכה בהוצאות כספיות גדולות. המדובר בתערוכת הציור הפני והסני מאוסף הצייר יעקב פלייט, ותערוכת אוסף שאקלר ה"כוללת ציורים סיניים בלבד.

כשנפתחה תערוכת פינס. היתה
זו תגינה לכל שוחרי האמנות
ישראלים ובים היתה זו הפעם
הראשונה שבה הם חווים באופן
כל דיר, מהחשובים בעולם, של
אמנות המזרח הרוקי. על כך יש
הודות לאמן היתוך-העץ הראש
היפס יעקב פינס, ששינים רבות הפך
לחפץ בגלריות אירופאיות אחר
חיתוכים והדפסים מהמיוחד.

בתקופה שבה החל מתעניין ב־
אמנות המימור, היתה התעניינות
האספנים בנושא זה דלה, ומחירי
הציירות היו אפסיים. היום הגי-
עו מחיריהם במכירות פומביות ב־
סוּתב־י לסוכומים שרק מיליונרים
כולים להרשות לעצמם לשלם.
אהבת הטבע והרופי. פינס
לא היה האמן היחידי שהתלהב
מאמנות המימור־הרחוק. כשהחלו
מציגים לאירופה ראשוני היתוכי-
העץ היפנים במחצית המאה התשע
עשרה, הם שימשו למעשה עטי-
אות לחבילות שהובאו מהמימור.
אנשים גדולים כמו וִינְסֶנט וַן
גוֹג, פֶּר גֶּגֶן ובמיוחד סִזְדוֹ
וֹוֶרְק, הושפעו כה עמוקות מ־
היתוכי־העץ היפנים, עד כי הת-
חילו להעתיקם, ואף לסגל לציורי
שמן שלהם מאפיינים של סגנון
הציור היפני.

בתיאור המוצגת במסמך
ישראל אפשר למצוא הדפסים ו-
חיתוכים של גדולי הצירוף היפני
בתחום הירושלמי והקוסמי
מחברת החיתוכים וההדפסים צב-
צוגים. הנופים הסקסונים של ה-
הרים עוטי השלג ביפן, דמויות
שחקנים הקרטיזציות היפניות,
ההבת הסבע וההגדה ליפני, אשר
אינו ממצה, לעתים, אלא בפר,
אלה אלה הם הנושאים המוצגים
בתיאור האוסף פנס. התערוכה
אינה מיועדת לציירים ואספנים
לבד. הפשטות והיופי הרב שבה
צושים לדבר אל לב כל צופה,
לעורר התפעלות בכל אדם.

אוסף אפרוריי. לעומת צבעוניות חיתוכים היפנים, מציג מוזיאון ישראל, תערוכה נוספת שבושאה יהודא המיוזם הרחוק. זהו אוסף סאקלר, שהסכים שגורס התיבאו לארץ. בניגוד לאוסף פינס הנמצא בירושלים, היה עצום. התוצאה המוצגת מוזגת אינן בהמעטה, מרהיבות כמו באוסף שקדם לו. רוב הציורים הסינים המוצגים הם אפרוריים, חזורים על עצמם, ומריתם נעשו עלידי אמן אחד ראוי או תלמידיו.

גם במסיון שאנג קאי שק ש-
בסאיוואן, אין הצוירים הסינים
תופסים את מירב אולמות התצוגה.
עבודות השנה, ביניהן פיסלי ה-
ג'דים, האלמוגים ושאר האבנים
מקורות, מהווים את גולת הכותרת
של המסיון הגדול בעולם לאמ-
נות סינית.

לצייר את עצמך

גלריה גורדון, שנרדמה לשנת החורף, התעוררה השבוע. את הקצצה חוללה תערוכת אמן צעיר, **צופר לירושלמי**. הצעיר, לירד צפון-מפריקה שהתחנך בישראל, למד מתכון אבני וזכה במילגת לימודים שאותה ניצל ללמוד בבואר. יום אצולויו גדול הממדים קשה אל לאלוה להציג בגלריה גורדון

אמנות יפאנית
הוצאה כספית —

הגבול של מיכאל דרוקס
חביבי המימסד

הזעירה, לכן הוא מציג ויטושים,
תחריטים וציור שמן אחד. מספר
לאוש: "כדי לעבוד בממדים כה
גדולים, נוקתי לסטודיו ענק. אותו
מצאתי בתוך בית ערבי ישן ביפו.
שימש פעם ארמון. את הדירה
שכרתי, נאלצתי לחלוק עם
משפחה ערבית מרובת ילדים. הי
מזון הענש של הדירה היה משותף
לכולם. המוסיקה הערבית משושה
מעה בקולי קולות והמולת הילדים
הפריעו לי לצייר כל היום את
הנושא שבו התרכזתי — דיוקן
עצמי."

מאוחר יותר, עברה המישפחה

אומנות סינית מאוסף פינץ
— בתקופת צימצומים

הערבית, שהיתה לו כמו מישפחתו, לגור בבית קטן בן קומה אחת. כיום, יכול עופר לצייר את בדי הענק שלו בחדר-האורחים עצום הממדים. בחדר אחר הוא מבצע את התחייתים שלו, ובשאר החדרים גרה מישפחתו.

מיופארנס

בשדרות רומשילד

בפאתי שדרות רוטשילד, מול
היכל התרבות והבימה, שוכנים
שני בתי קפה-גלריות, שכמותם
אפשר למצוא רק ברובעים כמו

מופלארנס בפאריס, או בגריניץ' וילג' בניו-יורק. המקומות פתוחים מבוקר עד ליל, כשעות השיא הן, כמובן, שעות הערב. היושבים בהן הם בעיקר אמנים, והם ומה שמקשט את הקירות, יוצרים אוויר רח מאד מיוחד.

הכסאות בגלרית סוף השדרה הם כמו אלה שהיו פעם בתנובה. השולחנות קטנים, החלונות עומי צמחיה ועל הקירות אפשר תמיד לראות תערוכה של צייר צעיר ולא מוכר, או של צייר ותיק ש־מאס בניינו גלריות ותיקה ש־הפכו בתי־מיסחר באמנות.

השבע מציג בסוף השדרה ה
אמן הוותיק בין הצעירים, שמעון
אבני. אבני, שהציג כבר בעבר
במוסיאון תל-אביב הוא יליד פא-
ריס, חניך מכון אבני הבוזאר ב-
פאריס. הגבר המזוקן מספר ש-
חלמו הגדול הוא להפוך את איזור
התעשיה בתל-אביב, שבו יש כ-
סודיו רחבי-ידים, לאיזור כמו
הסוהו בניו-יורק, שגם הוא הפך
לאט לאט מאיזור בתי-מלאכה ל-
סטודיו לצעירים, ולאיזור המרכז
את כל חיי האמנות בניו-יורק.
אבני חולם על גלריות, תיאטרונים
ונסיונים, סטודיו של צעירים ו-
מקום הרוחש פעילות אמנותית
ללא הרף.

בלי הרומנטיקה של יפו, בין הר-
נגרים והצבעים, שואף אבני להג-
שים את חלום חייו. בינתיים, הוא

מציג תערוכה המתארת את העיר
מות בין האדם לסובב אותו. את
הרעיון הוא מדגים בעזרת עימות
בין צורות אמורפיות, רכות, שהן
האדם, לבין צורות נוקשות, הן
סובבות אותו.

צדק פרטי. בגלריה החדשה

יְהִי, הַגִּבּוֹרִים הַלְבוּשׁ, פָּתַח אֶת הַעַתָּה וְכֹחוֹ הַחֲלֵם
צִיעִי, סִטְרָם מֵלֹאן לִי שְׁלוֹשִׁים,
הַסִּפִּק בְּחַיּוֹ לְלֹדֵד הַגּוֹדֶסֶה בִּטְכִי
נִיּוֹן וְהַחֲלִיט לְעֹסֵק בְּמֵה שְׁהוּא
אוֹהֶב בִּאֲמֵת, הוּא וְנֵסֶע לְאַרְצוֹת
הַבְּרִית וְלִמַּד צִילּוֹם בְּטוֹבוֹים שְׁבִי
בְּתִי-הַסֵּפֶר שֶׁנִּי, וְחֹזֵר לְאַרֶץ כְּצֵלֶם
אֲמֵן, הַיּוֹם הַזֶּה הַצֵּלֶם הַפְּרִטִי שֶׁל
הַאֲנֹפִאי גִּדְעוֹן אוֹבֶרְחוֹן.

כתמים

מוס'און ישראל טרע זכות לק
רסא באם של קבוצת אוצרי הי
מוס'אונים מכל העולם. הוא הכין
לכבודם את ההערוכה המכונה
גבולות, האמורה להביע את מידת
העורבותם של אמני ישראל ב־
נושאים פוליטיים. מכיוון שבדור
שהכונה היתה להציג את הקבר
זה המסיימת של האמנים חביבי
היממסד, הרי כל קשר בין גבולות
ואמנות הוא מקרי בחבלט. נותר
רק להתייחס לעבודות עצמן. ה־
בולט בין האמנים הוא מיכאל
רויטמן. בעזרת פחית הבירה ה־
שסועה, שעלה מצוירת מפה, גי־
צל דרוקס רעיון שהשתמש בו
ג'ספר ג'ונס, ובשאר ציוריו
הצליח להתעלות מהרמה הבינו־
נית ומטה של העבודות המוצ־

קו-פרודוקציה רומברג-רמברנדט
פירסומת לציבעי שמן

גות * * * אוצרי המסואונים
התגלו במסביב עיתונאים כחברים
של אנשים נעימים — לא תמיד
אוצרי המסואונים בדיוק, אלא לפי
עמים חברי ועדות או אזהדים —
בשאו בשמחה לערוך טיול מאור-
גן בישראל, ולרבים מהם זו הפי-
עם הראשונה בארץ. היחיד שהת-
להב למעשה מעבודות שראו ב-
ארץ, היה הנציג מאסולו. גם נצי-
גת חוג ידידי המסואונים של מיי-
לנו גילתה עניין מסוים והבטיחה
להישאר זמן ממושך יותר על-מנת
להתמקד בנושא הצירוף הישראלי.
כל השאר, בתוכם ריצ'רד אול-

דברי, מנהל מוסיאון המודון
ארט בניו-יורק, השתתפו ביס-המ-
לה. הננו מהשתיבה במשכנות א-
ניס ומסוליס בארץ *** נר
הג חדש הנהיגה גלריה אטליה 27
בתלאיכב. תחת לעורר מכירה
פומית רגילה, היא שולחת רשי-
מת יצירות העומדות למכירה. ה-
מציעה להן מחירי מינימום. ה-
מעוניינים, עונים בתכת מהו ה-
מחיר המוצע על ידם, והיצירה
ממכת ביום הנקוב למכרה במ-
חיר. שיטה שונה לסחר באמ-
נות *** בגלריה גיחל בירוש-
לים, מוצגת תערוכה של כמה אמ-
נים. **אוסטבר,** רומכרה, שהיה
"מצייר" כתמי צבע המזכירים
סיסומות של חברת צבעי שמן.
התחיל לקשט את יצירותיו בהע-
קים של יצירות רומכרה.